

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 897 ²	Ἀποτομή κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου Παρασκευή 29 Αὐγούστου 2014 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μία φωνή

«Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18)

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἀγαπητοί μου, ποὺ ἐορτάζει σήμερα, εἶνε **μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μορφές** ποὺ τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας.

Τὸν εἶδαμε στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους, κοντὰ στὴ μεγάλη **ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων**, μέσα στοῦ εὐαγγέλιου ποὺ διαβάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων (βλ. Μάρκ. 1,1-8).

Τὸν εἶδαμε νὰ βγαίῃ μέσα ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ νύχτα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς πλάνης, ν' ἀνατέλλῃ σὰν λαμπρὸ ἀστέρι, σὰν τὸν αὐγερινό, καὶ νὰ **προειδοποιῇ τὸν κόσμο**, ὅτι σὲ λίγο θὰ βγῇ ὁ ἥλιος, ὁ Χριστός, ποὺ θὰ φωτίσῃ ὁλόκληρο τὸ σύμπαν.

Τὸν εἶδαμε νὰ στέκεται στὴν ἄκρη τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ καὶ νὰ σαλπίζει σ' ὅλο τὸν ἀμαρτωλὸ κόσμο: «**Μετανοεῖτε**· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 3,2).

Τὸν ἀκούσαμε νὰ μιλάῃ μὲ θάρρος καὶ **νὰ ἐλέγχει** τοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ πρόσωπα, χωρὶς νὰ χαρίζεται σὲ κανένα, χωρὶς νὰ κοιτάζῃ ποιός εἶνε αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὴν ἀμαρτία. Μικροὺς καὶ μεγάλους, φτωχοὺς καὶ πλουσίους, στρατιῶτες καὶ βασιλιᾶδες, ὅλους τοὺς ἤλεγχε. Ὁ λόγος του δὲν ἔκανε ἐξαίρεσι σὲ κανένα. Κι ὁ κόσμος, ποὺ ἔβλεπε ἕνα τέτοιο ἀσκητικὸ καὶ ἀτρόμητο κήρυκα, ἔτρεχαν ὅλοι κοντὰ του καὶ ἄκουγαν τὸ αὐστηρὸ του κήρυγμα καὶ δέχονταν τὶς συμβουλές του, καὶ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας τοὺς ἔπεφταν μέσα στὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνου.

Ἔτσι εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε τὸν Ἰωάννη στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους. Ἀλλὰ σήμερα, 29 Αὐγούστου, ὅλος ὁ κόσμος ποὺ πιστεύει στὸ Χριστὸ κλαίει καὶ θρηνεῖ. Ἡμέρα πένθους. Σήμερα σὰν νὰ εἶνε Μεγάλὴ Παρασκευὴ. Ὁ κόσμος νηστεύει. Οὔτε κρέας οὔτε ψάρι, ἀλλ' οὔτε καὶ

λάδι καταλύουν οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Γιατί; Γιατί σήμερα τὸ λαμπρὸ αὐτὸ ἀστέρι, ποὺ ἔλαμψε στὸν κόσμο, πάει νὰ βασιλέψῃ. **Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πεθαίνει.**

Πῶς πεθαίνει; Ἀπὸ φυσικὸ θάνατο, ὅπως οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, ποὺ περνοῦν τὰ χρόνια τους, γίνονται γέροι, ἀρρωσταίνουν καὶ πεθαίνουν; Ἔτσι πέθανε ὁ Ἰωάννης; Πέθανε πάνω σ' ἕνα μαλακὸ κρεβάτι, ἤσυχᾶ, ἔχοντας δίπλα του τὰ ἀγαπημένα του πρόσωπα; Ὁχι. Πέθανε σὰν ἀετός, ποὺ πετώντας στὸν οὐρανὸ τὸν χτύπησαν τὰ βόλια τοῦ κυνηγοῦ. Πέθανε σὰν ἥρωας. Πέθανε **σὰν μάρτυρας.**

Ποιά ἡ αἰτία; Ἡ ἀλήθεια! Ἡ ἀλήθεια; Naί, ἡ ἀλήθεια. Γιατί ἡ ἀλήθεια σκοτώνει τὰ πάθη, ἀλλὰ σκοτώνει κ' ἐκείνον ποὺ κηρύττει τὴν ἀλήθεια καὶ χτυπάει ἀλύπητα τὰ ἀνθρώπινα πάθη, θέλοντας νὰ γιαιτρέψῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, ποὺ εἶνε ἡ πιὸ φοβερὴ ἀρρώστια. Ὁ ἀμαρτωλὸς ποὺ ἔχει πωρωθῆ, ἀκούγοντας τὸν ἔλεγχο τῆς ἀμαρτίας, ὄχι μόνο δὲν μετανοεῖ, ἀλλὰ καὶ μισεῖ θανάσιμα αὐτὸν ποὺ τὸν ἐλέγχει, καὶ θέλει νὰ κλείσῃ τὸ στόμα ποὺ λέει τὶς πικρὲς ἀλήθειες. Αὐτοὺς ποὺ κολακεύουν καὶ λένε χίλιων λογίων ψέματα, ὁ κόσμος τοὺς ἀγαπᾷ· ἀλλ' ἐκείνους ποὺ κηρύττουν τὴν ἀλήθεια, ποὺ δείχνουν τὶς κακίες καὶ τὰ ἐλαττώματά του καὶ ἐλέγχουν τὶς παρεκτροπές του, τοὺς μισεῖ καὶ τοὺς ἀποστρέφεται καὶ θέλει τὴν ἐξόντωσί τους. Αὐτὸ βλέπουμε καθαρὰ στὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο.

Στὴν ἐποχὴ του ζοῦσε ἕνας βασιλιάς. Βασιλιάς ἀνήθικος. Ἔδωξε τὴ νόμιμη γυναῖκα του καὶ πῆρε μιὰ ἄλλη. Πῆρε τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Ζοῦσε μαζί της ὁ ἀθεόφοβος.

Ἡρώδης ἦταν τὸ ὄνομα τοῦ βασιλιᾶ, **Ἡρωδιάδα** ἔλεγαν τὴν παράνομη γυναῖκα του, καὶ **Σαλώμη** ἦταν τὸ ὄνομα τῆς θυγατέρας της. Μέσα στὰ ἀνάκτορα ζοῦσαν ὅλοι αὐτοί, καὶ μὲ τὴν αἰσχρὴ τους διαγωγὴ εἶχαν γίνεи τεράστιο κοινωνικὸ σκάνδαλο. Ποιὸς τολμοῦσε νὰ τοὺς ἐλέγξει; Αὐτὸ δὲν ἦταν κάτι εὐκόλο. Ὅλοι ἔτρεμαν τὸ βασιλιᾶ, ποὺ ἀπὸ τὸν αἰμοβόρο πατέρα του (τὸν ἄλλο ἐκεῖνο Ἡρώδη ποὺ ἔχε σφάξει τὰ ἄθῳα νήπια τῆς Βηθλεέμ) εἶχε κληρονομήσει ὅλες τὶς κακίες. Γι' αὐτὸ, ὅταν γιῶρταζε ὁ βασιλιᾶς καὶ ἔκανε δεξιῳσεις, ὅλοι πῆγαιναν στὸ παλάτι καὶ τὸν προσκυνοῦσαν, καὶ τοῦ εὐχόνταν νὰ εἶνε πολὺχρονος κ' εὐτυχισμένος. Δίπλα του στεκόταν καὶ καμάρωνε ἡ αἰσχρὴ βασίλισσα, ἡ Ἡρωδιάς, καὶ τὸ πορνικὸ ἐκεῖνο γύναιο, ἡ Σαλώμη, ἀντάξια κόρη τῆς μάνας. Ἦταν μία ἀθλία κατάσταση, ποὺ εἶχε ἐπιβληθῆ καὶ εἶχε κατακτήσει τὴν κορυφὴ τῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ ἄφηνε ἀνεπηρέαστο καὶ τὸ λαό.

Τί **διαφθορά**, τί ἐξαχρείωσι, τί σαπήλα! Ἄλλοίμονο στὰ ἔθνη, ποὺ αὐτοὶ ποὺ τὰ κυβερνοῦν εἶνε διεφθαρμένοι καὶ ἄπιστοι. Τὸ κακὸ τους παράδειγμα δὲν ἀργεῖ νὰ μιμηθῆ καὶ ὁ πολὺς λαός. «Τὸ ψάρι βρωμάει ἀπ' τὸ κεφάλι». λέει ἡ παροιμία.

Κάποιος, λοιπόν, ἔπρεπε τώρα νὰ βρεθῆ, γιὰ νὰ ἐλέγξει τὴν αἰσχρὴν κατάστασι ποὺ βασιλευε στὸ παλάτι. Καὶ αὐτὸς δὲν ἦταν κανένας ἀπὸ τοὺς ἀξιωματοῦχους τῆς κοινωνίας· ἦταν ὁ πιὸ ἀνίσχυρος κατὰ κόσμον, ὁ ἀσκητῆς τῆς ἐρήμου, ὁ **Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος**. Αὐτὸς ποὺ δὲν εἶχε κανένα ἀξίωμα, καμμιά περιουσία. Ἡ μόνη του περιουσία ἦταν μιὰ κάππα φτειαγμένη ἀπὸ τρίχες καμήλας. Αὐτὸς μόνον τόλμησε κι ἀνέβηκε στὸ παλάτι καὶ ἤλεγξε τὸ βασιλιᾶ γιὰ τὴν παράνομη ζωὴ του, γιὰ τὸ σκάνδαλο ποὺ προκαλοῦσε μέσα στὸ βασιλεῖο του. Τοῦ εἶπε· «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*» (Μάρκ. 6,18).

Τὸ ἀποτέλεσμα; Ὁ Ἡρώδης ὠργίστηκε καὶ διέταξε νὰ πιάσουν τὸν Ἰωάννη καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὴ φυλακή. Καὶ ὁ Ἰωάννης φυλακίζεται στὶς φοβερὲς φυλακὲς τοῦ φρουρίου τῆς Μαχαιροῦντος. Ἐκεῖ ἔμεινε φυλακισμένος, ἕως ὅτου μιὰ νύχτα, ἐνῶ στὸ παλάτι ἔτρωγαν ἔπιναν χόρευαν μεθοῦσαν καὶ ὠργίαζαν, ἦρθαν στρατιῶτες, ἀνοιξαν τὴ φυλακή, πῆραν τὸν Ἰωάννη καὶ **τοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι**. Κατόπιν τὸ πῆραν καὶ τὸ πῆγαν στὸ παλάτι. Καὶ ὁ βασιλιᾶς τὸ πρόσφερε ὡς δῶρο μέσα σ' ἕνα πιάτο στὴν αἰσχρὴ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος, τὴ

Σαλώμη, ποὺ εἶχε χορέψει καὶ εἶχε μαγέψει τὸ βασιλιᾶ.

Ἦτσι ἔδωσε τὸ ἀστέρι. Ἦτσι τελείωσε τὴ ζωὴ του ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. **Μαρτύρησε γιὰ τὴν ἀλήθεια.**

* * *

Ὅσοι, ἀγαπητοί μου, ἀκοῦμε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο κι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βλέπουμε τὸ κακὸ στὴ σημερινὴ ἐποχὴ νὰ ξαπλώνεται συνεχῶς καὶ νὰ κυριαρχῆ στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ χιλιάδες **παράνομα ζεύγη** νὰ ζοῦν μέσα στὴ χριστιανικὴ μας κοινωνία, χιλιάδες Ἡρωδιάδες καὶ Σαλώμες, πόρνες καὶ ἀνδροχωρίστρες, νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα καὶ νὰ εἶνε δημόσιο σκάνδαλο, καὶ –τὸ χειρότερο– κανεὶς νὰ μὴν ἐλέγξει τὴ φοβερὴ αὐτὴ κατάσταση, ὅσοι βλέπουν καὶ ἀκοῦνε τὴν κοινωνικὴ αὐτὴ διαφθορά, ἀναστενάζουν καὶ λένε· Ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι, ποὺ λόγῳ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς θέσεώς τους πρέπει νὰ ἐλέγξουν τὸ κακὸ; **Ποῦ εἶνε οἱ Πρόδρομοι;** Ποῦ εἶνε οἱ θαρραλέοι κήρυκες τοῦ εὐαγγελίου; Ποῦ εἶνε οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου; Ποῦ εἶνε οἱ θρησκευτικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ θὰ ξεσηκωθοῦν σὲ μιὰ σταυροφορία, σὲ μιὰ γενικὴ ἐπανάστασι ἐναντίον τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν;

Γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμον τὴν **εὐθύνη** δὲν τὴν ἔχουν μόνον αὐτοὶ ποὺ κάνουν τὸ κακὸ· τὴν εὐθύνη τὴν ἔχουν καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ θὰμποροῦσαν νὰ διδάξουν, νὰ παρατηρήσουν, νὰ ἐλέγξουν καὶ νὰ τιμωρήσουν τὸ κακὸ, ἀλλ' εἴτε ἀπὸ δειλία εἴτε ἀπὸ ἰδιοτελῆ καὶ ἐλεεινὰ συμφέροντα ἀφήνουν τὸ κακὸ ἀνεξέλεγκτο. Καὶ **τὸ κακὸ**, ἐφ' ὅσον δὲν βρίσκει καμμιά ἀντίδρασι, παίρνει πιὸ πολὺ θάρρος, ἀποθρασύνεται, δυναμώνει καὶ προχωρεῖ σὰν μιὰ φοβερὴ **ἐπιδημία**, ποὺ ἐπειδὴ οἱ γιατροὶ δὲν τὴν πολεμοῦν στὰ πρῶτα βήματά της ξαπλώνεται καὶ ἐρημώνει χωρὶα καὶ πολιτεῖες.

Σήμερα, ποὺ ἐορτάζουμε τὴν ἐορτὴ τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἄς διδαχθοῦμε ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸ του τέλος. Ἦς ἀφήσουμε τὴ δειλία, τὴν ἀνοχή, τοὺς ὑπολογισμούς, τοὺς συμβιβασμούς, τὴν κολακεία καὶ τὴν ἰδιοτέλεια. Ἦς γίνουμε ἄνθρωποι εἰλικρινεῖς καὶ θαρραλέοι. Ἦς λέμε παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν **ἀλήθεια**. Καὶ χάριν τῆς ἀλήθειας νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ κάθε θυσία. Τότε θὰ ἐορτάζουμε ἐπαξίως τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**